

Předmětem této práce je analýza stavu konceptu vzájemného zaručeného zničení ve vztahu mezi Spojenými státy a Ruskou federací. Přestože jde o koncept vytvořený za studené války, jeho relevance dle autora závisí nikoli na politické situaci ve světě, ale na množství a technologické vyspělosti jaderných zbraní dotyčných zemí. Autor předpokládá, že i přes značné redukce v jejich arzenálech vzájemné zaručené zničení stále platí a v dohledné době tomu tak bude i nadále. Po krátkém historickém exkurzu, v němž je nastíněn sled událostí, jež k vytvoření vzájemného zaručeného zničení přispěly, následuje kapitola věnovaná zmíněné relevanci MAD. Teoretickým rámcem práce je charakteristika konceptu postavená na třech premisách: mohutnosti jaderného arzenálu, zranitelnosti vůči odvetnému úderu a schopnosti odvetný úder vykonat po absorpci prvního útoku. Analýza zmíněných premis je vedena v duchu kvalitativního výzkumu. V případě prvních dvou autor čerpá z odborné literatury a dat zveřejněných v rámci odzbrojovacích smluv, v případě třetí, kterážto je stěžejní částí této práce, je představeno několik modelů simulujících různé druhy jaderných útoků mezi oběma zeměmi. Informace získané na základě analýzy zmíněných premis pak poskytnou důkazy k potvrzení, respektive vyvrácení, autorovy hypotézy.